

Lásko kolem nás

Hana Zagorová

Ty ani nevíš, jak jsem si tě přála.
Ty ani nevíš, kdy a kolikrát.
Ty nemáš ponětí, jak já o tebe stála,
jak jsem si připadala zbytečná a malá,
když jsi mě při tanečních nechal jednou stát.

Ty ani nevíš, kolik psaní jsem ti psala
a pak je chodívala trhat na Petřín.
Kolikrát ve snách jsem se s tebou líbávala,
dvě jména na Kampě jsem po zdech tajně psala
a v parku k svému stínu kreslila tvůj stín.

Tys neměl ani zdání, jak svět se krásně točil,
když ses mě dotknul dlaní anebo oči stočil,

...že bych ti za tvou lásku úplně všechno dala, utekla od maminky, třeba i g
ympf vzdala,
třeba i prala plínky, třeba se zítra vdala...
Ty ani nevíš, jak jsem si tě přála.

Lásko, bože lásko, lásko kolem nás,
kolik různých příběhů krásných smutných znáš...
Lásko, Bože, lásko, lásko, co nás máš,
jsi jak říčka bez břehů a často bolíváš.

Ty ani nevíš, jak jsem si tě přála,
být jenom s tebou, s tebou tisíckrát.
Říci ti do očí, co říci jsem se bála,
jak jsem tě v povzdálí a tajně milovala
a stále miluju, že nemůžu už lhát.

A teď tu sedíš, bylo to moc krásné,
kdybychom dokázali léta zpátky dát.
Útržky dopisů mým dívčím jménem psané
májovou láskou plaché, něžně zadýchané,
dostával bys jen ty, můj stálý adresát.

Ty nemáš jistě zdání, co všechno láska zmůže,
jediné pousmání či váza a v ní růže.
Ty nemáš ani zdání, když holka, co je k světu,
spálí pět roků mládí tak jako cigaretu.

Pro svoji věčnou lásku jich nejmíň deset dala,
trhala sedmikrásku, po nocích studovala.
Jenom se ostýchala říci anebo psát,

máš-li mě rád, máš-li mě rád...
Ty ani nevíš, jak jsem si to přála.

Lásko, bože lásko, ty lásko kolem nás,
kolik krásných příběhů za ta léta znáš.
Lásko, bože lásko, lásko kolem nás
i když tě často opláčem', jsi věčný oheň v nás.